

Sevimli Çayır Köpekleri Sincap Katili Çıktı

İlay Çelik Sezer

Canlılar dünyası yaygın görülen, kolayca gözlemlenebilen ve çokça incelenmiş türler söz konusu olduğunda bile şaşırtıcı sürprizlerle dolu. Kuzey Amerika'nın yerli memeli türlerinden çayır köpekleriyle ilgili yeni bir keşif de şaşırtıcı bir gerçeği gözler önüne serdi. Bu sevimli otçul kemirgenlerin aynı ortamlarda buldukları yer sincaplarını rutin olarak öldürdüğü gözlemlendi.

Maryland Üniversitesi Çevre Bilimi Merkezi'nde biyolog olan John Hoogland bu davranışı ilk gözlemlediğinde tam dört yıldır beyaz kuyruklu çayır köpekleri konusunda çalışıyordu. Daha sonra Oklahomadaki Tulsa Üniversitesi'nden Charles Brown ile birlikte Colorado'daki Arapaho Ulusal Doğal Yaşam Sığınma Alanı'nda yine çayır köpeklerini inceleyerek altı yıl geçirdi. Bu süre sonunda çayır köpekleri tarafından öldürüldüğü görülen sincapların sayısı 163'tü. Bilindiği kadarıyla otçul bir memelinin başka bir otçul türü rutin olarak öldürmesi ilk kez gözlemleniyor.

Hoogland'e göre bu davranışın şimdiye kadar dikkatlerden kaçması çok şaşırtıcı. Hoogland çayır köpeklerinin öldürme davranışını "çabuk, dikkat çekmeyen ve beklenmedik" biçiminde niteliyor.

Bazı çayır köpekleri sincapları kovalayarak, bazıları onlara sinsice yaklaşıp yakalarken, bazılarıysa sincap yuvalarının başında bekliyor, hatta yuvaları kazıp sincap yavrularını dışarı çıkarıyor. Çayır köpekleri yakaladıkları sincapları dişleyerek öldürüyor, sonra leşlerini bırakıp çevredeki bitki örtüsünde yiyecek aramaya dönüyor.

Hoogland gözlemledikleri çayır köpekleri arasında en azılı olanın bir günde aynı yuvadan yedi yavruyu öldürdüğünü söylüyor. Yıllar içinde 47 çayır köpeğinin sincapları öldürdüğünü, 19'ununsa "seri katil" olduğunu gözlemlemişler.

Aralarından bir dişinin dört yıl içinde dokuz sincap öldürdüğü görülmüş.

İşin en ilginç yanıysa seri katil davranışı gösterenlerin

sincap öldürmeyenlerden daha fazla yavru sahibi olduğunun ve uyumluluk düzeylerinin yaşamları boyunca sincap öldürmeyenlerinkinden neredeyse üç kat fazla olduğunun gözlemlenmiş olması. Uyumluluk düzeyi bir türün ya da canlı grubunun üyelerinin ve onların yavrularının hayatta kalma oranlarına dayalı olarak hesaplanan bir çevreye uyum avantajı.

Hoogland'e göre eğer öldürme davranışı çayır köpeklerinin ailelerinin hayatta kalma şansını gerçekten artırıyor ise bu, ekosistemlere ilişkin anlayışa yönelik çok önemli bir keşif.

Hoogland ve Brown çayır köpeklerinin öldürme davranışının aynı bitki örtüsünden beslenen sincapların neden olduğu rekabeti azaltma amacı taşıdığını düşünüyor.